

1 Lăudați pe Domnul !

Lăudați pe Domnul, căci este bun,
căci îndurarea Lui ține în veci !

2 Cine va putea spune
isprăvile mărețe ale Domnului ?
Cine va putea vesti toată lauda Lui ?

3 Ferice de cei ce păzesc Legea,
de cei ce înfăptuiesc dreptatea
în orice vreme !

4 Adu-Ți aminte de mine, Doamne, în
bunăvoința Ta pentru poporul Tău !
Adu-Ți aminte de mine
și dă-i ajutorul Tău,

5 ca să văd fericirea aleșilor Tăi,
să mă bucur de bucuria poporului Tău
și să mă laud cu moștenirea Ta!

6 Noi am păcătuit ca și părinții noștri,
am săvârșit nelegiuire, am făcut rău.

7 Părinții noștri în Egipt
n-au luat aminte la minunile Tale,
nu și-au adus aminte de mulțimea
îndurărilor Tale și au fost neascultători la
mare, la Marea Roșie.

8 Dar El i-a scăpat, din pricina Numelui
Lui, ca să-Și arate puterea.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

9 A muștrat Marea Roșie, și ea s-a uscat ;
și i-a trecut prin adâncuri
ca printr-un pustiu.

10 I-a scăpat din mâna celui ce-i ura și i-a
izbăvit din mâna vrăjmașului.

11 Apele au acoperit pe potrivnicii lor.
N-a rămas unul măcar din ei.

12 Atunci ei au crezut în cuvintele Lui și
au cântat laudele Lui.

13 Dar au uitat curând lucrările Lui
și n-au așteptat împlinirea planurilor Lui.

14 Ci i-a apucat pofta în pustiu
și au ispitit pe Dumnezeu în pustietate.

15 El le-a dat ce cereau;
dar a trimis o molimă printre ei.

16 În tabără au fost geloși pe Moise
și pe Aaron, sfântul Domnului.

17 Atunci s-a deschis pământul
și a înghițit pe Datan,

și s-a închis deasupra cetei lui Abiram.

18 Focul le-a aprins ceata,
și flacăra a mistuit pe cei răi.

19 Au făcut un vițel în Horeb.

S-au închinat înaintea unui chip turnat
20 și au schimbat Slava lor
pe chipul unui bou care mănâncă iarbă.

21 Au uitat pe Dumnezeu, Mântuitorul lor,
care făcuse lucruri mari în Egipt,

22 minuni în țara lui Ham,
semne minunate la Marea Roșie.

[Continuarea în numărul viitor]

Foaia Creștinului

- Editorial
- Întâmplări cu tâlc
- Zinzendorf
- Cum pot fi mântuit ?
- Citirea Bibliiei. Psalmii

„Cum își va ține tânărul curată cărarea ?
Îndreptându-se după cuvântul Tău.
Te caut din toată inima mea ; nu mă lăsa
să mă abat de la poruncile Tale.
Strâng cuvântul Tău în inima mea, ca să
nu păcătuiesc împotriva Ta !”.

[PSALMUL 119 : 9 – 11]

Editorial. Prințul negru (I)

„Fiul Omului n-a venit să I se slujească, ci ca El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți.” (Matei 20 : 28)

Ca aliat al francezilor, Johann von Böhmen, regele orb, a plecat la bătălia de la Crecy. O ceată de cavaleri înconjură și conducea calul bătrânului, pe coiful și sabia căruia era scris cuvântul „Slujesc !”

Spre seară, în 26 august 1346, i-au atacat cu mare superioritate numerică pe englezi, în poziția lor foarte bine fortificată.

Dar brusc, dușmanii au năvălit înainte. Fiul cel mai în vârstă al regelui englez, prințul Eduard, abia în vârstă de 16 ani, numit „prințul negru” de către prieteni și dușmani, din cauza armurii negre, a hotărât victoria.

Sub loviturile lui a căzut și Johann von Böhmen, împreună cu câțiva cavaleri francezi. Din acea zi, prințul negru a pus deviza „Slujesc !” pe scutul lui.

Deși era moștenitorul tronului, el a rămas până la sfârșitul zilelor lui, cel mai nobil slujitor și întâiul erou al tatălui său și este până în ziua de astăzi o pildă pentru toți aceia care slujesc cu sabia.

El nu căuta propria-i onoare, ci se mulțumea să meargă pe calea datoriei. El, care a doborât armatele dușmane în multe bătălii victorioase, a rămas în anii lui tineri modest și smerit.

Dar în luptă și în primejdie revendica primul loc, după bătălie se așeza pe locul cel mai de jos.

Din nenorocire, portretul biografic al prințului negru n-a rămas atât de strălucitor ca la început. Mai târziu a ajuns să fie detestat prin îngâmfare și o fire arogantă.

[Continuarea pe pagina 2]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !
I SAMUEL 25 : 6

[Continuarea de pe pagina 1]

Noblețea caracterului său, cândva lăudată de prieteni și dușmani, n-a rezistat : în anul 1355, într-o campanie de pustiire prin sudul Franței, în două luni a făcut să fie distruse prin foc 500 de orașe și sate. Și ultima pagină a istoriei sale este una tristă. Orașul Limoges s-a predat francezilor fără împotrivire.

Prințul negru, împiedicat să urce pe cal din cauza unei boli grele, a condus oștirea din lectica în care era purtat.

El a recucerit orașul și i-a pedepsit pe cetățeni pentru că au deschis francezilor porțile, prin aceea că a pus să fie măcelăriți 3000 de bărbați, femei și copii. Aceasta a fost ultima lui faptă.

Boala l-a silit apoi să părăsească oștirea. S-a întors în Anglia și a murit pe pământ natal. Puterea păcatului și slăbiciunea omenească își cer și de la oamenii cei mai mari tributul.

Dar Unul a trăit pe pământul acesta fără pete și fără păcat, Slujitorul adevărat și desăvârșit, Isus Hristos, care „n-a venit să I se slujească, ci ca El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți”. Cu toate că era Fiul lui Dumnezeu, „n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a smerit și a fost ascultător până la moarte și încă moarte de cruce.” (Filipeni 2 : 6 - 8)

Ca slujitor desăvârșit și ascultător, Isus a putut să spună : „Am coborât din cer nu ca să fac voia Mea, ci voia Celui care M-a trimis.” (Ioan 6 : 38) Zadarnic L-a ispitit satan în pustie, pentru a-L ademeni de pe cărarea ascultării, pe drumul înălțării despotice. Isus a respins toată viclenia și ademenirea cu cuvântul : „Este scris !” [Cont. în nr. viitor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: XV, 2 | Georg von Viebahn, BERLIN | 1909-1910 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

ÎNTÂMPLĂRI CU TÂLC MULȚUMESC !

Markus merse într-un magazin pentru a cumpăra pâine.

„Mulțumesc pentru pâine”, spuse Markus vânzătoarei.

„Nu-mi mulțumi mie, spuse vânzătoarea, ci celui care mi-a livrat-o. Eu o păstrez aici până va fi vândută”. De aceea, Markus mulțumi livrantului.

„Nu-mi mulțumi mie, spuse livrantul, ci aceuia care a copt-o”. De aceea, Markus mulțumi brutarului.

„Nu-mi mulțumi mie, spuse brutarul, ci aceuia care mi-a dat făina”. De aceea, Markus mulțumi morarului.

„Nu-mi mulțumi mie, spuse morarul, ci celui care mi-a adus grâu la măcinat”. De aceea, Markus mulțumi magazionerului.

„Nu-mi mulțumi mie, spuse magazionerul, ci țaranului care mi-a dat grâul”. De aceea, Markus mulțumi țaranului.

„Nu-mi mulțumi mie, spuse țaranul, ci aceuia din care a crescut grâul”. De aceea, Markus mulțumi seminței.

„Nu-mi mulțumi mie, spuse sămânța, ci celor cu ajutorul cărora am crescut”. De aceea, Markus mulțumi pământului, ploii și soarelui.

„Nu ne mulțumi nouă, spuseră acestea, ci celui care ne-a creat”. De aceea, Markus mulțumi lui Dumnezeu. El se rugă astfel :

„Mulțumesc, Doamne, pentru pământ, ploaie și soare și pentru sămânța care crește, și pentru țaran.

Mulțumesc, că permiți omului să construiască hambare.

Mulțumesc pentru magazioneri și pentru morari.

Mulțumesc pentru brutari și pentru livranți și pentru vânzători.

Mulțumesc, Doamne, pentru pâine. Amin”.

Lumini peste veacuri [Petru Popovici] CAPITOLUL 20 ZINZENDORF

„Întreg pământul e al Domnului, suferetele oamenilor sunt ale Lui, eu sunt dator tuturor”. „În orice fază și grad al vieții noastre spirituale, al creșterii și al slujbei noastre, sângele lui Isus e indispensabil”. „Duhul vine la noi prin calea sângelui pentru deplina mântuire”.

„Sângele lui Cristos nu e numai remediul suveran pentru păcat. El e de asemenea și hrana principală a vieții creștine”.

La început Zinzendorf n-a avut intenția să părăsească biserica lutherană, ci a adoptat metoda lui Spener și a organizat pe frați ca biserică în biserică. Dar trezirea făcută a produs turburare bisericii lutherane, care s-a plâns guvernului.

Clerul a susținut că dacă conducătorul va fi înlăturat, credincioșii de la Herrnhut vor fi asimilați de biserica de stat.

Astfel s-a ajuns în 1736 ca el să fie exilat, izgonit din țară. Câțiva ani de exil i-a petrecut în America, unde a lucrat printre germanii din statele New York și Pennsylvania și la fel printre indienii americani.

O caracteristică a comunităților înființate de el era colectivizarea bunurilor materiale, aveau toate de obște, un fel de comunism primar.

Mai târziu în 1749, el a fost rechemat în țară unde s-a bucurat cu frații săi de care a fost despărțit atâta timp.

De la el au rămas predici, lucrări doctrinare și devoționale, precum și un mare număr de cântări religioase.

Valurile trezirii de la Herrnhut au ajuns până departe și influența a fost atât de binecuvântată.

În anul 1760 când familia și prietenii stăteau în jurul viteazului luptător și lucrător al Evangheliei ce se afla pe patul morții, el le-a spus :

„Eu merg la Mântuitorul meu. Sunt gata. Nu mai e nimic care să mă împiedice acum. Nu vă pot spune cât de mult vă iubesc pe toți. Cine ar fi putut crede că rugăciunea mijlocitoare a lui Isus „ca ei să fie una” s-ar fi putut împlini în chip așa de izbitor între noi ! Eu am cerut primele misiuni printre păgâni și mi-au fost date. Nu suntem noi ca în cer ? Domnul și robii săi se înțeleg unii pe alții. Eu sunt gata !”

Câteva ore mai târziu, în timp ce ginerele său citea binecuvântarea din Vechiul Testament :

„Domnul să te binecuvânteze și să te păzească. Domnul să facă să lumineze Fața Sa peste tine și să se îndure de tine. Domnul să-și înalțe Fața peste tine și să-ți dea pacea”, acest om scump al lui Dumnezeu a adormit în Domnul, plecând la casa sa veșnică ...

[Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]